

Sharon McErlane

TERUGKEER
VAN DE MOEDER
—●—
TERUG NAAR LIEFDE

Het vierde boek in de reeks
Boodschappen van de Grootmoeders

copyright © november 2022
Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer
www.hajefa.nl

Oorspronkelijke titel: *Return of the Mother: Return to Love*
copyright © 2021 Sharon McErlane
All rights reserved.

No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without written permission from the author.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veele-
voudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar
gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch,
door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder vooraf-
gaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vertaling: Net van Licht-team
Redactie: René Argonijt

ISBN: 978-94-6331-041-3
NUR: 728

Terugkeer
van de Moeder
Terug naar Liefde

Sharon McErlane

Om dit boek te kunnen schrijven, moesten de Grootmoeders tot en *door* de auteur spreken. Maar de Grootmoeders spreken eigenlijk tot jou, de lezer. Dus, onthoud alsjeblieft dat wanneer de Grootmoeders 'jij' of 'jullie' zeggen, ze *jou* bedoelen.

Beste lezer, dit boek is van jou.

Inhoud

Inleiding.....	7
1.....	13
2.....	43
3.....	63
4.....	95
5.....	117
6.....	135
7.....	153
8.....	195
9.....	221
10.....	251
Over de auteur	285
Praktische informatie en contact	287

Inleiding

De Grootmoeders beginnen dit vierde boek met een kort overzicht van hun boodschap: waarom het leven op aarde uit balans is, waarom zij in deze tijd gekomen zijn en wat het werk is dat nu gedaan moet worden. Toen ik materiaal voor deze inleiding verzamelde, merkte ik dat hun taal scherper en abrupter was dan gewoonlijk. Er zit een urgentie aan deze inleiding. Zij roepen ons op om het werk dat nu voor ons ligt op te pakken en *het nu te doen*.

De Grootmoeders aan het woord:

‘Al meer dan twintig jaar delen wij, de Grote Raad van Grootmoeders, onze boodschappen met jullie. Wij hebben jullie onderwezen, dingen getoond en tot actie aangezet, en gedurende die tijd hebben velen van jullie gereageerd. Jullie zijn gegroeid in kracht en uitstraling.

Over de hele wereld komen nu vele mensen bij elkaar om onze boodschappen te delen, onze leringen in praktijk te brengen en elkaar te helpen ontwaken. Dit is zoals het zou moeten zijn,’ zeiden de Grootmoeders, hun hoofden eenstemmig knikkend, ‘en nu zullen we aan iedereen die verlangt naar wat wij komen brengen, nog meer aanbieden. Er is nog een extra laag van leren beschikbaar en als je luistert naar wat we te delen hebben, loodsen we je door de duisternis van de tijden waarin je je bevindt.

Al vele jaren,’ zeiden ze, ‘leeft de vrouw afgesneden van haar krachtspositie op aarde. Lang geleden, toen zij van haar positie

in het leven werd verwijderd, raakte ze gescheiden van haar essentie. Beroofd van haar inherente kracht werd de vrouw, die de spil van het levenswiel was, gedwongen om weg van haar centrum te leven; gedwongen om zonder kracht te leven. De vrouw werd als het ware opzijgeschoven, en hoewel de vernedering van het Vrouwelijk Principe duizenden jaren geleden plaatsvond, zijn de effecten ervan vandaag de dag nog steeds voelbaar. Sinds die lang vervlogen tijd tot nu is de vrouw niet in staat geweest om een krachtspositie in het menselijke leven te handhaven.

Het is het vrouwtje van elke soort dat leven verankert op aarde; het vrouwtje baart nieuw leven, bekommert zich om de jongen, verzorgt de zieken en stervenden. Bij de mensen is het de vrouw die het leven ondersteunt, in alle fases – van de geboorte tot en met de dood. Zij is de natuurlijke spil in het wiel van de menselijke familie. Maar toen het patriarchaat haar verdrong en deze positie voor zichzelf opeiste, werd de spil verwijderd.

Toen is het wiel op hol beginnen te slaan. En het was toen dat het patroon van de levensenergie op aarde begon te fragmenteren. Waar eens een anker van stabiliteit, veiligheid en vrijgevigheid was geweest – de yin-energie als spil – was er nu slechts een opeenhoping van agressief yang. De verwijdering van de vrouw uit haar centrale plaats in het levenswiel creëerde leed voor alle wezens. Al het leven op aarde begon te lijden, niet alleen de mens.

Toen het patriarchaat de rol van de vrouw in de samenleving inperkte, verminderde ook het reservoir van yin-energie voor de planeet. Dit creëerde een vacuüm, een lege ruimte, en naar deze lege ruimte vlogen willekeurige deeltjes van energie. Deze inkomende energie was zoekend, actief (yang) van aard, niet omvattend en ontvankelijk (yin), en na verloop van tijd magnetiseerde het gelijksoortige energie naar zichzelf toe. Dit was hoe yang-energie zich opbouwde binnen wat voorheen een kern van yin was geweest.

Yang is altijd actief, dus toen meer en meer yang-deeltjes samenkwamen, creëerden ze een schrille, kolkende, opgewonden massa. En wat vroeger een thuisplek was geweest met

de omhullende, voedende kracht van yin, werd deze nu met agressie opgevuld.

Terwijl dit proces zich voortzette, vulde de aarde zich met meer en meer yang. De voorraad yin daalde. Het leven op aarde werd overheerst door energie die niet alleen eenzijdig was, maar ook scherp en alsmaar gewelddadiger. Dat is waar jullie je vandaag bevinden,' zeiden de Grootmoeders met grimmige gezichten.

'Deze twee energiepolen moeten met elkaar in balans komen, om het leven te laten bloeien. Maar al veel te lang is de vrouw, als natuurlijk reservoir van yin voor deze planeet, weg van haar centrale plaats. Toen zij werd verwijderd als spil van het wiel en haar afstemming met haar essentie verloor, raakte de energie op aarde ook uit balans. Omdat de leegte die werd gecreëerd toen yin verwijderd werd, opgevuld werd met yang, bevat de aarde vandaag ongeveer een dubbele dosis yang, in plaats van dat er harmonie tussen yin en yang is.

Vandaag is *alles* verandering, snelle beweging en agressie. En omdat de Schepping niet ontworpen is om zo eenzijdig te zijn, is *alles* op aarde uit balans. Planten, dieren, water, lucht, de maatschappij: alles is diep getroffen door dit gebrek aan harmonie.

Dit is nu overal op aarde gaande,' zeiden de Grootmoeders, 'en de voor de hand liggende oplossing is om terug te keren naar balans. Maar hoe? Wij, de Grote Raad van Grootmoeders, zijn ons werk begonnen door de vrouw terug te helpen naar haar centrale plek,' zeiden ze. 'We hebben vrouwen en mannen laten zien hoe ze zich af kunnen stemmen op de energie van yin. Onze eerste drie boeken staan daar vol mee.

De vrouw beseft het nog niet,' zeiden de Grootmoeders, 'maar ze draagt een reservoir van kracht in zichzelf. Omdat zij een opslagruimte van yin-energie is, is het haar aard om krachtig te zijn. *Vrouwen bevatten yin voor al het leven op deze planeet.* Een vrouw draagt de kracht in zich om al het leven op aarde te ondersteunen,' zeiden ze. 'En wanneer ze dit volledig begrijpt, zal ze in staat zijn om haar essentie op één lijn te brengen en terug te keren naar haar oorspronkelijke positie in het centrum van het levenswiel.

Vanwege haar ingebouwde eigenschap om yin op te slaan, kan een vrouw zich er gemakkelijk mee verbinden. En laat het duidelijk zijn dat deze kracht waar we over spreken niet bestemd is om tegen een ander te gebruiken. Het gaat niet om macht die je over iets of iemand uitoefent of gebruikt om te... *Neel!* verklaarden de Grootmoeders. 'Dit is de kracht die alles voedt en al het leven ondersteunt. Dit is de krachtbron voor het goede; een onbaatzuchtige, levensbestendige kracht. Omdat de man anders ontworpen is en niet de capaciteit heeft om yin op te slaan, kan hij de vrouw niet helpen met haar taak om naar het centrum terug te keren. Zijn taak om de aarde terug naar balans te brengen is verschillend van de hare. Zijn taak is belangrijk, maar eerder aanvullend aan de hare. Een man kan een vrouw ondersteunen terwijl zij terugkeert naar het centrum, maar het eerste deel van dit werk is aan haar. Terwijl zij zich weer afstemt op yin, zal ze baat hebben bij mannelijke ondersteuning, maar alleen zij kan in haar kracht gaan staan. De vrouw moet deze stap zetten. Zolang ze er niet voor kiest om dit te doen, zal het leven op aarde uit balans blijven.

Op enkele uitzonderingen na zijn mannen, op dit punt in de geschiedenis, niet meer in staat leiding te geven,' zeiden de Grootmoeders, terwijl ze mijn blik vasthielden om er zeker van te zijn dat ik het begreep. 'We weten dat wat we nu vertellen je kan verbazen,' zeiden ze, 'maar we zeggen het omdat op dit moment grote aantallen mannen gefragmenteerd zijn; niet heel in zichzelf. De buitensporige energie van yang die zo lang het leven op aarde heeft geleid, heeft hen verzwakt. Maar ondanks de vele jaren van vervolging en vernedering die de vrouw heeft doorstaan, is zij nog steeds heel. Daarom nemen vrouwen die onze oproep horen om dit werk te doen, die stap. Ze doen het omdat ze het *kunnen*. Ze zijn voor dit moment geboren.' 'Vrouwen!' riepen de Grootmoeders. 'Vertrouw op jezelf!'

'Als een vrouw zich eenmaal op haar middelpunt van yin richt, wordt ze een vat, haar ware gedaante. De vrouw is zij die omvat,' zeiden ze. 'Zij die het leven draagt; zij die het leven vasthoudt en tegelijkertijd door het leven wordt vastge-

houden. De vrouw draagt van nature een reservoir van yin in zich, en deze omhelst haar en omvat haar. Dat is waarom het vermogen van de vrouw om begrip en mededogen te tonen zo groot is. Dat is de kracht van yin.

Het aangeboren vermogen om liefde te geven en te ontvangen zit in de vrouw. De vrouw is in staat leven voort te brengen. De meeste verzorgenden zijn vrouwen en meer vrouwen volgen een spiritueel pad dan mannen. De vrouw is één met het Vrouwelijk Principe van het leven. Zij is één met de Grote Moeder, één met het vat en ondersteuner van het leven.' En rechtopstaand verklaarden de Grootmoeders: 'De vrouw is.' 'We beseffen dat wat we je vertellen vreemd kan klinken, maar we beloven je dat als je aandacht schenkt aan wat we zeggen, je in staat zult zijn om groot goed te doen. Als je onze aanwijzingen volgt, zul je spoedig het genoeg hebben je eigen leven te zien expanderen.' Ze glimlachten: 'En als jouw energie zich uitbreidt, zal elk levend wezen op aarde daarvan profiteren. Omdat je een reservoir van yin *bent*, zal je elke keer dat je dat reservoir aanboort, een kalmerend effect hebben op iedereen die je ontmoet. Door te leven vanuit het centrum van yin in jezelf, door het pad van yin te volgen, word je een wandelende zegen op de aarde. Wij, de Grote Raad van Grootmoeders, zijn gekomen om yin en yang weer in evenwicht te brengen en we zullen dit werk beginnen met vrouwen.'

'En nu iets over mannen,' zeiden de Grootmoeders. 'De man heeft jullie liefde nodig, vooral in deze tijd; vooral nu de energieën op aarde zo radicaal aan het verschuiven zijn. Hij heeft ook jullie respect en begrip nodig. Spiritueel gezien zijn de meeste mannen jonger dan de meeste vrouwen, en als je jezelf ertoe kunt brengen om zo over hen te denken, zal dat je helpen om hen beter te begrijpen. Omdat je zoveel yin in je draagt, kun je van ze houden. Je kunt van hen houden, ondanks de schade die mannen in de wereld hebben aangericht. En als je ze eenmaal ziet zoals ze werkelijk zijn,' zeiden ze, 'zul je ook in staat zijn ze te accepteren.

Beide seksen hebben geleden onder de grote onbalans in energie op aarde,' zeiden de Grootmoeders, 'en recent is hun lijden

nog groter geworden. Toen de vrouw haar verbinding met haar middelpunt verloor, toen zij haar gronding in yin verloor, werd ze zwak. Duizenden jaren lang werd ze behandeld als een bezit, vernederd en beroofd van haar menselijke waardigheid. Dit ging zo lang door dat zelfs nu nog veel vrouwen nauwelijks contact hebben met hun kern. Hun energie wankelt en zakt soms in elkaar. De meeste vrouwen kennen vandaag de dag hun eigen kracht niet,' zeiden ze, 'en omdat zovelen van hen leven in onvermogen, zijn ze te zwak om die kracht op te eisen.

Maar de man is ook verzwakt geraakt door de grove energetische onbalans op aarde. Yang-energie, kolkend in een staat van voortdurende agressie, verstoken van zijn partner, yin, wordt uitzinnig en wild. Het splitst zich af van zichzelf en fragmenteert en wanneer dat gebeurt, lopen de zaken meer en meer uit de hand. Veel mannen zitten vandaag de dag vast in een staat van constante reactiviteit, geleid door willekeurige energie. Ze zijn driftig en hebben een tekort aan de verankerende aanwezigheid van yin.

Om het doldwaze energiespel op aarde te kalmeren en de planeet te helpen weer in evenwicht te komen, moet de vrouw haar positie in het middelpunt van het leven weer opeisen. *De vrouw moet terugkeren naar huis: naar haar kracht.* Dat is de eerste stap naar evenwicht. De drager van het leven moet opnieuw haar plaats innemen aan de spil van het levenswiel. En totdat vrouwen de beslissing nemen om zichzelf centraal te zetten, zal het leven op aarde verloren zijn. Zonder de vasthoudende, verankerende kracht van yin, zal de wereld zelf verloren gaan.'

'Het is nu tijd voor de Moeder,' zeiden de Grootmoeders. 'Tijd voor de aarde om zich weer te vullen met het Vrouwelijke Principe. Jullie hebben lang op dit moment gewacht. En wij zeggen jullie,' zeiden de Grootmoeders, 'dat nu de tijd is gekomen voor de *Terugkeer van de Moeder.*'

1

Wie en wat zijn de Grootmoeders?

Al meer dan twintig jaar zijn duizenden van ons hard aan het 'werk' met de Grote Raad van de Grootmoeders. Deze goddelijke onderwijzeressen, die alle rassen en culturen van de mensheid vertegenwoordigen, tonen ons wat het is om krachtig te zijn als vrouwen, en hoe het is om als mensen in balans te zijn.

De Grootmoeders nemen geen blad voor de mond. Ze zijn geduldig, ze hebben diepgang en tegelijkertijd lopen ze over van plezier. En keer op keer leggen ze uit waarom de wereld vandaag uit harmonie is en wat we kunnen doen om dit recht te zetten. De Grootmoeders zijn vreugdevol en delen hun opbeurende boodschap en die van dienstbaarheid met ons. Vandaag de dag ontmoeten honderden Grootmoedersgroepen van over de hele wereld elkaar om de lessen van de Grootmoeders in de praktijk te brengen en hun boodschap te leven.

De Grootmoeders verschenen meer dan twintig jaar geleden en hun komst zette mijn leven op zijn kop. Op een dag, toen ik met mijn hond aan het strand liep, doken ze op en verkondigden: 'We zijn gekomen om de wereld terug tot balans te brengen en zullen daarbij hoofdzakelijk door individuele vrouwen heen werken.' Niet lang daarna riep ik vrouwen samen en begonnen we te werken met de Grootmoeders. We maakten 'reizen', mediteerden en nodigden anderen uit om hun lessen te ontvangen. Ze leerden ons hoe we de aarde kun-

nen optillen door met het Net van Licht te werken. We gaven de Bekrachtiging door aan elkaar en ook nu zijn we nog steeds met hen aan het werken. Duizenden van ons zijn nu bij dit werk betrokken.

De Grootmoeders zijn in deze tijd gekomen om de mensheid tot haar kracht te roepen. Ze zijn gekomen om ons te leren hoe we de aarde weer in balans kunnen brengen, en hoe we de kracht van het geweldige Net van Licht kunnen vergroten; het net dat de aarde stabiel houdt in deze instabiele tijd.

Hun eerste drie boeken laten ons zien hoe we een partnerschap met hen kunnen aangaan om zowel onszelf als de aarde op te tillen. En omdat hun werk doorgaat, gaat dat van ons ook door. Hier begint dan het vierde boek van de Grootmoeders.

Velen hebben me gevraagd of de Grootmoeders me hun naam verteld hebben. Daarop antwoord ik altijd 'nee'. Eerlijk gezegd heb ik nooit interesse gehad in hun namen of andere persoonlijke informatie over hen, waarschijnlijk omdat ik hen niet als aparte wezens zie. Vanaf het eerste moment dat ik hen zag, waren ze simpelweg 'de Grootmoeders' voor mij: een raad van wijze vrouwen. Geen aparte individuen, maar een eenheid.

Op een dag stelde ik hun toch die vraag en ze reageerden vriendelijk glimlachend. Toen, terwijl ze zich dicht tegen elkaar aan drukten, zeiden ze: 'We zijn één in ons doel. We vormen één lichaam.' Toen gingen ze nog dichter bij elkaar staan. 'Wij zijn,' verklaarden ze. En hun blik zei me dat *dit eenworden* van schijnbaar 'afzonderlijke' Grootmoeders, belangrijk is. Samen vormen ze één wezen, *de Grootmoeders*, en dat ene wezen is hier om ons te onderwijzen en met ons te werken. Alle mensen die zich tot hun boodschap aangetrokken voelen, vormen ook een eenheid wanneer ze samenkomen om van hen te leren. Eigenlijk doen we zowat alles wat we doen met de Grootmoeders samen. Liedereren, ceremonies, meditaties: we doen het samen. En dit 'werk' met de Grootmoeders is zowel vreugdevol als gezellig gebleken. En omdat ook wij de neiging hebben als een eenheid te functioneren, is er weinig tot geen hiërarchie binnen onze organisatie.

Toen ik naar de Grootmoeders toe reisde om hun te vragen hier meer uitleg over te geven, begroetten ze me en zeiden: 'Eindelijk ontdek je dat je niet alleen bent in deze wereld, maar dat je integraal onderdeel uitmaakt van iets. Je bent een bewegend deel van iets geweldigs. Je bent niet hoe anderen hebben gezegd dat je bent,' schudden ze met hun hoofden, 'en je bent ook niet wat je zelf dacht dat je bent. Eigenlijk ben je helemaal geen afgescheiden entiteit,' zeiden ze. Ze schoten in de lach toen ze de verbazing op mijn gezicht zagen. 'Je maakt deel uit van een stromende, groeiende zee van energie; een zee van energie die druk bezig is om materie in een nieuwe richting te bewegen. Je bent geen klein visje, een apart iemand die onbelangrijk is. Welnee!' lachten ze. 'Je bent één met het Net van Licht. Je bent een eeuwig, eindeloos wezen; veel groter dan je ooit gedacht hebt.'

'We houden jullie in de gaten terwijl je dit ontdekt,' zeiden ze, glimlachend en knikkend naar elkaar. 'We zien dat velen van jullie nu aan het ontwaken zijn en dat jullie dat tegelijkertijd doen. We genieten ervan om je te observeren terwijl je deze waarheid over jezelf ontdekt. Je bent verheugd telkens als je weer een glimp opvangt van je eigen grootsheid, je groeiende begrip en het steeds groter wordende bereik van jouw liefde. De vreugde die je voelt wanneer je dit ontdekt, wordt ontelbare keren uitvergroot, omdat jullie dit samen doen. Jullie ontwaken tezamen, voelen meer geluk en ervaren een gemeenschapsgevoel,' zeiden ze. 'Terwijl jullie samenkomen op deze manier, kijken we naar jullie, en zien de vreugde ontelbare keren vermenigvuldigd worden.'

Toen zeiden de Grootmoeders met tranen in hun ogen: 'Het geluk dat jullie voelen terwijl jullie ontwaken tot deze eenheid, is ook ons geluk.'

'Jullie zullen op deze manier blijven groeien,' verzekerden ze me. 'Jullie zullen blijven groeien in verbinding met elkaar en in verbinding met ons. Jullie zullen blijven leren, opgerekt en opgetrokken worden.' Ze deden een stap achteruit en bekeken me goed. 'Jullie kunnen nu gaan uitkijken naar meer harmonie in het leven,' zeiden ze. 'Reken er maar op dat je meer tijd zult doorbrengen met elkaar in vreugde.'

2

‘Overall op aarde komt verwoestende energie aan het licht’

De volgende keer dat ik naar de Grootmoeders ging, was ik vreselijk overstuur. Een gezondheids crisis in Afrika kostte duizenden mensen het leven, en er waren dagelijks bloedbaden in het Midden-Oosten. Overall ter wereld was er leed en beroering en ik was zo van streek door dit alles dat ik deze keer naar mijn leraressen ging om gerustgesteld te worden. Ik had iets nodig om me op te beuren, me aan te moedigen en me te helpen het hoofd koel te houden. De Grootmoeders hadden echter hun eigen idee over de ontwikkelingen op aarde.

‘De wereld lijkt in een neerwaartse spiraal te zitten,’ zeiden ze tegen me en ze knikten onbewogen. ‘Overall op aarde steken oorlogen, terreur en geweld de kop op. Angst viert hoogtij.’

‘Ja, Grootmoeders,’ slikte ik, ‘dat is het wel zo’n beetje.’ Terwijl ik sprak sloeg één van hen een arm om me heen om me te troosten.

‘Hoewel dit alles en nog veel meer nu gebeurt,’ zeiden ze en ze gaven me een blik vol medeleven, ‘verzeker me dat de dingen niet zijn zoals ze lijken. Toen we voor het eerst verschenen, vertelden we je over de tijden die zouden komen.’ Ze keken me aan over de punt van hun neus en zeiden: ‘En nu zijn ze hier. Dit is de tijd.’

Overall op aarde komt verwoestende energie aan het licht,’ zeiden ze, ‘en dat is geen toeval. Die komt aan de oppervlakte om getransmuteerd en uitgeschakeld te worden,’ legden ze uit. ‘En terwijl dit gaande is, vragen we jullie om stevig te blij-

ven staan, deze energie te observeren wanneer die zich laat zien, en dank te zeggen dat die eindelijk aan de oppervlakte komt. Donkere energie heeft de liefde en het leven op jullie planeet voor lange tijd onderdrukt,' zeiden de Grootmoeders, terwijl ze droevig hun hoofden schudden, 'dus dit naar boven komen van het kwaad moet gebeuren. We vragen jullie om er getuige van te zijn als het zich laat zien en het Net van Licht vast te houden voor jullie planeet.'

Ik had met grote intensiteit geluisterd en nu zag ik de donkere energie waar ze het over hadden. Die lag stil, diep in de modderige bodem van een meer, terwijl af en toe een vinger ervan naar de oppervlakte omhoog sijpelde om het water te doen kolken. Ik had het gevoel dat deze sijpelende massa tot voor kort slapend op de bodem van het meer had gelegen. Maar nu niet meer! Nu was er beweging onder de modder en ik huiverde toen ik de slangachtige rimpelingen zag opkomen.

'Roep ons aan of om het even welke vorm van het Goddelijke die je aanspreekt,' zeiden de Grootmoeders, mijn geschokte geboeidheid onderbrekend, 'en roep het Net van Licht aan. De uitstraling van het Net zal je veilig houden terwijl dit allemaal naar de oppervlakte stijgt. Je kunt jezelf nu achterover laten leunen in de omhelzing van het Net van Licht. Laat het je vasthouden,' zeiden ze. 'En terwijl je je angstige gevoelens overgeeft aan het Net, onthoud dan dat haar gouden draden iedereen en alles op aarde omhullen. Het Net omhult zelfs dit akelige slijm waar je naar kijkt,' zeiden ze en ik huiverde weer. 'Steeds als je het Net van Licht aanroept, neemt het automatisch over,' legden de Grootmoeders uit, 'dus je kunt erop rekenen dat het alles in evenwicht houdt en verheft.

Werk langzaam en doelgericht met alles wat nu in je bewustzijn opkomt. Het komt naar boven om opgeruimd te worden, dus elke keer dat je je bewust wordt van opkomende duisternis, roep dan het Net van Licht aan. Als je het zo benadert, geduldig, kun je de kracht van het Net voor jezelf en voor elk levend wezen vergroten. Roep dus het Net van Licht aan wanneer een nieuwe gruwel wordt onthuld,' zeiden ze.

'Terwijl al deze schijnbare vernietiging op aarde plaatsvindt, zullen wij je koesteren en beschermen,' zeiden de Groot-

moeders. Toen wenkten ze me. 'Kom bij ons zitten,' zeiden ze, en terwijl ze hun armen uitstrekten, trokken ze me op hun schoot. 'Neem de tijd om nu bij ons te zijn,' zeiden ze. 'Neem tijd om ons toe te laten en van je te houden. Neem hier tijd voor,' zeiden ze en hielden me dicht tegen hun borsten aan, terwijl ze zachtjes mijn rug streelden.

'Terwijl alle onderdrukte pijn op jullie planeet naar de oppervlakte komt, zullen wij je troosten. Je bent niet alleen. O nee!' schudden ze hun hoofden. 'We zijn bij je op elk moment van je leven. We zullen je dag en nacht bijstaan. Wij zijn,' glimlachten ze, 'de adem in je lichaam.'

'Het zal nieuw voor je zijn om zo geduldig met ons samen te werken, want je hebt het grootste deel van je leven in een jachtig bestaan doorgebracht. Altijd in de weer,' zeiden ze met een droevige glimlach. 'Je bent immers geconditioneerd om de dingen van de wereld achterna te jagen,' voegden ze eraan toe. 'Geld najagen, ideeën najagen, gedachten najagen – zowel "goede" als "slechte" gedachten – en toch, op lange termijn, is het enige wat dit najagen met je doet, je moe maken. Het maakt je eenzaam en bang.' Ze haalden hun schouders op alsof ze wilden zeggen: nou ja, wat had je dan verwacht? De Grootmoeders voegden eraan toe: 'Neem daar nu even afstand van en breng in plaats daarvan wat tijd met ons door. We zijn hier,' gebaarden ze, terwijl ze hun armen wijd openden. 'We staan voor je, achter je en naast je. Op dit moment houden we je vast en omhullen we je.'

Ze zetten een stap achteruit en keken me een ogenblik aan. 'De dingen van deze wereld zijn op zijn best onbeduidend,' zeiden ze, 'dus waarom zoveel energie besteden om ze na te streven?'

Toen ze dit zeiden, viel mijn mond open. Ik wist niet hoe ik moest reageren.

'We weten dat je geleerd hebt om de dingen van de wereld na te jagen,' lachten ze. 'Daar ben je in getraind,' schudden ze hun hoofd, 'en dus blijf je daarin volharden, ook al stort de wereld "daarbuiten" in elkaar. Maar je aandacht naar buiten richten,' zeiden ze, 'vooral in zulke tijden, berooft je van je vrede, berooft je van je kracht.'

3

‘Wat wij brengen, gaat voorbij de beperkingen van religie’

Ik kreeg verontrustende berichten te horen van een Net van Licht-groepsleider in Oost-Europa. Iemand daar zei dat de energie van de aarde slecht was en omdat het Net van Licht met de aarde werkt, was het ook slecht. De Grootmoeders waren slecht en vooral ik was slecht omdat ik dit alles onderwees. Deze persoon verklaarde dat ik eropuit was om kwaad te berokkenen en mensen te kwetsen.

‘Lieve hemel, Grootmoeders,’ zei ik. ‘Waar gaat dit over?’

Als antwoord keken ze me zo lang en rustig aan dat ik me gewikt en gewogen voelde door hen. Toen zeiden ze: ‘Je weet dat er veel kracht zit in het land van Oost-Europa. Grote kracht,’ herhaalden ze. Ik leunde naar hen toe, gefocust op wat ze zeiden. ‘De Moeder,’ kondigden ze aan, ‘is door de menselijke geschiedenis heen altijd aanwezig geweest in dat deel van de wereld. Ze wordt daar sinds jaar en dag aanbeden. De Grote Moeder speelde een centrale rol in het leven van de mensen daar. Dat heeft ze altijd al gedaan,’ zeiden ze met een veelzeggende blik. ‘Ze is natuurlijk overal aanwezig,’ voegden ze toe, ‘maar ze voelt zich vooral op haar gemak waar ze al erg lang aanbeden wordt. Gedurende millennia werd ze geëerd in dit deel van de wereld en vandaag de dag wordt ze daar nog steeds vereerd, in de vorm van de Moeder Gods. Met de komst van het christendom,’ legden de Grootmoeders uit, ‘probeerde het patriarchaat haar te verdrijven, maar ondanks de pogingen van de kerkvaders, waren ze nooit in staat

om haar helemaal weg te krijgen. En dus, zoals het ook op vele andere plaatsen gebeurde, vervingen de machthebbers de Grote Moeder door de Moeder Gods. Vandaag de dag wordt ze in Oost-Europa nog steeds vereerd in die vorm. Daar is ze met het land verweven. Liefde voor de Grote Moeder stroomt door het bloed van de Oost-Europeanen, want voor hen is ze geen symbool of idee. Ze is echt.

De patriarchale structuren in Oost-Europa zijn bang voor onze komst, vanwege haar sterke aanwezigheid in het land daar,' zeiden de Grootmoeders. 'Ze vrezden de boodschap die we komen brengen, omdat die boodschap de mensen bewust maakt van de *aanwezigheid* van de Goddelijke Moeder. Weet je, wat wij komen brengen, gaat voorbij de beperkingen van religie,' zeiden de Grootmoeders. 'Het is een krachtige oerwaarheid. Het is de levende waarheid, en *dat*,' zeiden ze, 'is wel het laatste waar het patriërchaat op zit te wachten, zeker op een plek waar de aanwezigheid van de Moeder al sterk is. En het Net van Licht!!!' riepen de Grootmoeders, zo hard lachend dat ze ter plekke heen en weer schommelden. 'Het Net van Licht!' herhaalden ze, hun middel vasthoudend terwijl ze het uitproestten. 'Het Net van Licht gooit alle hiërarchie en afscheiding overboord. Gooit het volledig overboord!' riepen ze uit. 'In het stralende Net zijn allen één; in staat zich te verbinden met de Bron! Telkens wanneer een persoon aan het Net van Licht denkt, smelt hun gevoel van afscheiding van God weg. In het Net voelen mensen hun eenheid met de Bron. Daar beseffen ze dat ze één zijn met het Licht.

En waar mensen zich openstellen voor de Grote Eenheid, wie heeft dan nog priesters en geleerden nodig?' vroegen ze. 'Zodra iemand zijn verbinding met de Ene Liefde herkent, vallen maatschappelijke beperkingen en gewoonten weg. Deze beweging naar Eenheid die we aanreiken, bedreigt iedereen die zichzelf boven anderen wil stellen,' zeiden de Grootmoeders. 'Hun koninkrijken, systemen en hiërarchieën. Hun controle over anderen wordt overbodig.

Wat je nu in Oost-Europa ziet, is het spel van de angst. De angst neemt nu toe bij mensen die gevangenzitten in de overblijfselen van het patriërchaat. Mensen die vastzitten aan de

7

'Je hebt je aangemeld omdat je het licht wilde dienen'

Het was herfst, in de aanloop naar de presidentsverkiezingen. Mijn land had nog nooit zo gemeen aangevoeld. Er heerste een politieke vuurstorm en omdat ik nog nooit zulke hitte had meegemaakt, ging ik naar de Grootmoeders om te begrijpen wat er nu echt aan de hand was.

'Help!' riep ik. 'Het voelt alsof wreedheid de wereld overneemt en alles aan stukken wordt gescheurd. Ik begrijp dit niet. Hoe kunnen we helpen? Wat kunnen we doen? Wat kan ieder van ons doen?'

'De wereld daagt je uit,' zeiden de Grootmoeders hoofdschuddend, 'en het leven is zo verwarrend, dat je er soms door overdonderd wordt.'

'Ja,' zei ik. 'Precies dat is het. Inderdaad, alles lijkt gestoord.'

'Dit is tenslotte de Kali Yuga,' herinnerden ze me. 'Vergeet dat niet. Je leeft in de diepte van de negativiteit die duizenden jaren geleden voorspeld werd. Je zit er middenin.'

'De Kali Yuga!' Ik snakte naar adem toen ik me het tijdperk van vernietiging herinnerde waar de Hindoeïstische veda's meer dan zeventuizend jaar geleden over hadden gesproken.

'Het is werkelijk zover, hè?' vroeg ik. 'Dit *moet* het zijn.'

'Jullie leven in moeilijke tijden,' zeiden de Grootmoeders, 'en... je hebt je er zelf voor opgegeven. Je hebt je aangemeld omdat je het licht wilde dienen,' zeiden ze, terwijl ze me een veelbetekenende blik toewierpen. 'Je wilde werk van grote waarde doen. Het is geen toeval dat je op dit moment leeft.'

Je bent naar de aarde geroepen om het licht stabiel te houden in een wankelende wereld. Je werd geroepen en je hebt de oproep beantwoord. Bovendien...’ Ze pauzeerden, terwijl ze me met een meelevende begrijpende blik aankeken. ‘Toen je eenmaal aan die oproep gehoor had gegeven, was er voor jou als individu niets meer aan te doen.

Zodra je ja tegen ons zei, werd je een instrument voor het licht. Dus stroomt er op elk moment licht en liefde door je heen. Helaas,’ zeiden ze, ‘word je soms zo afgeleid door alle drama’s die zich om je heen afspelen, dat je dit niet meer beseft. Maar de waarheid is dat je licht geleidt. Je bent *altijd* licht aan het geleiden. Zelfs wanneer je je moe, ontmoedigd en verloren voelt, ben je dat niet echt,’ zeiden ze, terwijl ze wijs knikten. ‘Vanaf het moment dat je ja tegen ons zei, begonnen wij je te vullen, te begeleiden en te sturen.’ Ze keken me aan terwijl ze spraken: ‘Je kunt dus niet verloren zijn. Je bent nooit alleen. Nooit!’ verklaarden ze. ‘We zijn net zo dicht bij je als je adem. Onthoud dit goed,’ zeiden ze. ‘Onthoud dit in deze moeilijke tijden. Laat ons je vasthouden, omarmen en wiegen. We zullen met je meerijden, met je koken, met je werken. We zullen vierentwintig uur per dag met je samenleven. Er is geen afscheiding tussen jou en ons,’ zeiden ze. ‘Afscheiding is een illusie.’ Toen richtten deze vorstelijke Grootmoeders zich op tot hun volle hoogte en verklaarden: ‘Jullie zijn één met het Goddelijke. Rust in onze omhelzing en laat ons voor alles zorgen. Wij zullen je aansporen om vooruit te komen. Je kunt op ons rekenen. Vraag ons gewoon om raad en ga dan in de richting die wij je wijzen.’

‘Leun op ons,’ zeiden ze. ‘Geef ons je zorgen en geniet van je tijd met ons, in plaats van je zorgen te maken over van alles en nog wat. Geniet ook van jullie tijd met elkaar. Ieder van jullie is een kostbare bloem in onze tuin,’ zeiden ze, terwijl ze me liefdevol aankeken. ‘*Bloei zoals je gemaakt werd om te bloeien.* Sta jezelf toe om jezelf te zijn, en wees jezelf. Er is niets mis met je. We houden van je precies zoals je bent.

Begin vandaag met van jezelf te houden, en ook van elkaar,’ zeiden ze, ‘net zoals wij van jullie houden. Als je alles loslaat

9

‘Het is tijd de missie van de vrouw op aarde te vervullen’

Jarenlang werken met de Grootmoeders heeft me geleerd mijn spirituele kluzenaarsbestaan af te wisselen met wat sociaal leven; af en toe een duik te nemen in de wateren van de zogenaamde ‘echte’ wereld, om te voorkomen dat ik te geïsoleerd raak; een beetje ‘normaal’ leven mengen met de intensiteit van de boodschap van de Grootmoeders, om met beide voeten op de grond te blijven. Daarom gingen Roger en ik af en toe met vrienden uit eten en naar de film, of ging ik lunchen met een vriendin, naar een bijeenkomst van een boekenclub of naar de tuiniersclub. Ik hield me ook bezig met schilderen, pottenbakken en beeldhouwen, tussen consulten en het werken aan de boeken van de Grootmoeders door. Het was goed voor me om geregeld buiten te komen, omdat ik zoveel tijd alleen doorbracht.

Op een avond zat ik te eten met een groep vriendinnen toen we begonnen te praten over wat wij als vrouwen meemaakten in ons dagelijks leven. De meeste van deze vrouwen waren professioneel succesvol en hadden het gemaakt in een mannenwereld. Ze waren behoorlijk trots op hun succes, maar op die avond spraken ze over hoe geschokt ze waren door de richting die de maatschappij nu leek in te slaan, wat de behandeling van vrouwen betrof.

‘Het voelt alsof we teruggaan naar de jaren vijftig,’ zei één van hen. ‘Ik bedoel, ik had nooit gedacht dat ik een herhaling zou zien van dit soort gedrag tegenover vrouwen.’ Een ander zei:

‘Ik dacht dat de maatschappij sinds de sixties verlichter geworden was, maar zo voelt het vandaag niet. Ik vond de jaren vijftig de eerste keer al niks en ik vind het nu niet veel beter.’ Dat bracht een discussie op gang over seksisme en de manier waarop dat zich vandaag de dag manifesteert.

Dit waren slimme vrouwen die veel te vertellen hadden, en hoewel ik het prettig vond om bij hen te zijn, kende ik hen lang genoeg om te weten dat zij zichzelf als doorgewinterde intellectuelen beschouwden – dus niet het soort vrouwen dat geïnteresseerd zou zijn in de toelichting van de Grootmoeders op de tijd waarin we leven. In plaats van de moeizaam verkregen spirituele informatie van de Grootmoeders, die ik zelf in me had opgenomen door deze te ervaren, met hen te delen, luisterde ik dus enkel en observeerde terwijl zij praten. Maar naarmate de avond vorderde, besloot ik dat ik de volgende keer dat ik naar de Grootmoeders reisde, dit onderwerp aan *hen* zou voorleggen.

‘Grootmoeders,’ zei ik, toen ik de volgende keer in hun kring stond, ‘zo veel landen, ook Amerika, worden tegenwoordig geleid door mannen die vrouwen als minderwaardigen behandelen. In feite behandelen ze vrouwen zo slecht dat de positie van vrouwen niet meer lijkt te verbeteren, maar juist lijkt te verslechteren.’ Toen vroeg ik mijn wijze leraressen: ‘Wat moeten wij als vrouwen doen in zulke tijden? We willen onszelf zijn en we willen ook helpen onze planeet te verheffen,’ legde ik uit. ‘Vrouwen worden vandaag de dag bedreigd door bullebakken, en veel vrouwen worden door hen geschaad.’ Terwijl ik de situatie bleef uitleggen, keken de Grootmoeders me geduldig aan en toen ik me uiteindelijk realiseerde dat ze mijn uitleg niet nodig hadden, omdat ze dit natuurlijk al wisten, stopte ik met praten. Op dat ogenblik werd ik me ervan bewust hoe belangrijk deze kwestie voor me was – en hoe zwaar het op mijn hart had gewogen.

Ik pauzeerde even toen ik die pijn, als een rotsblok, midden in mijn borstkas voelde liggen. De Grootmoeders keken me toen medelevend aan en zeiden: ‘In je vele levens heb je zowel de rol van man als die van vrouw gespeeld. Maar nu,’ voegden ze eraan toe, ‘moet je leren hoe je *echt als* vrouw moet leven.

Over de auteur

Sharon McErlane is de oprichter van *Net of Light* en *Grandmothers Speak*. Ze is de auteur van: *De Grootmoeders Spreken, Een oproep van de Grootmoeders, In verbinding met de Grootmoeders* en *Terugkeer van de Moeder*.

Sharon woont in Californië en reist de wereld rond om mensen te leren hoe ze met het Net van Licht kunnen werken en om de lessen van de Grote Raad van de Grootmoeders te verspreiden. Er zijn meer dan tweehonderd groepen die over de hele wereld samenkomen om het Net van Licht te verankeren, de boodschappen van de Grootmoeders met elkaar te bespreken, en om de Bekrachtiging van de Grootmoeders door te geven. Dit werk gebeurt belangeloos.

En het werk met de Grote Raad van de Grootmoeders en het Net van Licht gaat verder. Wanneer de Grootmoeders een nieuwe boodschap doorgeven, wordt die weer doorgegeven in een nieuwsbrief, op onze website, via de online lessen en andere media.

We weten niet waar de Grootmoeders en het Net van Licht ons hierna zullen brengen, maar de aantrekkingskracht van dit 'werk' is onweerstaanbaar. Dus waar ze ons ook naartoe leiden, wij zullen hen met plezier volgen. Zoals de Grootmoeders zeggen: 'Er is niets leukers dan met ons op reis te gaan.'